

Gennem årene har problemerne med unge fremmede i Kokkedal været et tilbagevendende tema, og der har været gjort store anstrengelser fra fællesskabets side for at løse problemerne, men som oftest uden resultat.

Det er spørgerens opfattelse, at det er nødvendigt, at politiindsatsen over for de unge indvandrere og danskere bliver jernhård, og at politiet kører en nul tolerance-politik. Der er tale om en gruppe unge, der ikke forstår moderne pædagogik og i øvrigt er ligeglade med fællesskabets værdier og os andre. Det skal der slås hårdt ned på.

Spørgeren mener desuden, at indsatsen tillige skal omfatte andre løsninger end blot politimæssige, og har derfor også stillet spørgsmål til integrationsministeren, jf. spørgsmål nr. 4276 og socialministeren, jf. spørgsmål nr. 4278, hvortil der henvises.

Svar (16/6 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Helsingør om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 4278

Til socialministeren (8/6 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren se på, om det er muligt at tvangsføre en gruppe på 20-30 unge indvandrere såvel som danskere fra Kokkedal, hvor de laver ballade, hærværk, kriminalitet og i øvrigt er en plage for deres omgivelser og byens andre borgere?«

Begrundelse

I årevis har der været problemer i Kokkedal, hvor en større gruppe af unge, fortrinsvis unge indvandrere, har lavet ballade, hærværk og kriminalitet. Politiet foretager i denne tid en større politimæssig indsats i byen, men problemet er nok snarere, at der er tale om unge, der for fleres vedkommende er uden for pædagogisk række-

vidde. Det er indlysende, at de unge ikke hører hjemme i byen, men på et børnehjem eller en lukket institution for uopdragede og adfærdsvanskelige børn, hvor de kunne tvangsopdrages. Alle i Kokkedal kender de unge, og det er forholdsvis let for myndighederne at pinpointe dem. Det er spørgerens opfattelse, at en af metoderne til at stoppe de unges destruktive adfærd er at tvangsføre dem og anbringe dem på en lukket institution. Det er således tydeligt, at forældreindsatsen har spillet fallit. Nu står fællesskabet tilbage med problemerne, og disse må om nødvendigt løses på den hårde måde og ikke med fløjlschandsker. Spørgeren mener, at der skal føres en politik over for de unge, der batter og har derfor tillige stillet spørgsmål til justitsministeren (spørgsmål nr. S 4277) og integrationsministeren (spørgsmål nr. S 4276) i sagen.

Svar (15/6 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Servicebogen indeholder bestemmelser, hvorefter en kommune når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af f.eks. kriminel adfærd hos barnet eller den unge, kan træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år.

En afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter servicebogen forudsætter en konkret vurdering af den enkelte person og den enkelte sag, og at en sådan foranstaltning må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til personens særlige behov for støtte. En eventuel tilknytning til en gruppe er således i sig selv ikke et tilstrækkeligt grundlag for en anbringelse uden for hjemmet.

Der kan kun træffes en afgørelse om en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, når der er begrundet formodning for, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

I begrundelsen, der ledsager spørgsmålet, tilkendegives, at der skal føres en politik over for de unge, der batter. Det kan jeg kun være enig i. Nogle af de initiativer, der har dokumenteret effekt i indsatsen for at begrænse problemerne med kriminelle unge er en tidlig indsats f.eks. gennem opsøgende virksomhed fra sundhedsplejersker, forældrekurser m.v.